

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 2 listopada 2018 r.

Pozycja 157

POSTANOWIENIE z dnia 20 września 2018 r. Sygn. akt Tw 3/18

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Piotr Tuleja,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym wniosku Naczelnej Rady Lekarskiej o zbadanie zgodności:

§ 1 i 2 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 27 października 2017 r. w sprawie wysokości zasadniczego wynagrodzenia miesięcznego lekarzy i lekarzy dentyistów odbywających specjalizację w ramach rezydentury (Dz. U. poz. 2017) wraz załącznikami nr 1 i 2 z art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i art. 18^{3c} § 1 i 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666, ze zm.),

p o s t a n a w i a:

nadać wnioskowi dalszy bieg.

UZASADNIENIE

26 stycznia 2018 r. do Trybunału Konstytucyjnego wpłynął wniosek Naczelnej Rady Lekarskiej o zbadanie zgodności § 1 i 2 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 27 października 2017 r. w sprawie wysokości zasadniczego wynagrodzenia miesięcznego lekarzy i lekarzy dentyistów odbywających specjalizację w ramach rezydentury (Dz. U. poz. 2017; dalej: rozporządzenie) wraz załącznikami nr 1 i 2 w zakresie, w jakim przepisy te „różnicują wysokość zasadniczego wynagrodzenia miesięcznego lekarzy i lekarzy dentyistów odbywających specjalizację w ramach rezydentury w zależności od postępowania kwalifikacyjnego, w którym lekarz został zakwalifikowany do odbywania specjalizacji”, z „art. 32 ust. 1 Konstytucji i art. 18^{3c} § 1 i 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy” (ówczesnie: Dz. U. z 2016 r. poz. 1666, ze zm., obecnie: Dz. U. z 2018 r. poz. 917, ze zm.).

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072; dalej: u.o.t.p. TK) wniosek złożony przez podmiot, o którym mowa w art. 191 ust. 1 pkt 3-5 Konstytucji, Prezes Trybunału kieruje do wyznaczonego przez siebie sędziego Trybunału w celu wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym. Trybunał bada, czy wniosek spełnia wymagania

przewidziane w art. 47 i art. 48 u.o.t.p. TK, czy nie jest oczywiście bezzasadny (art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p. TK), a w szczególności, czy zaskarżony akt normatywny dotyczy spraw objętych zakresem działania wnioskodawcy (art. 191 ust. 1 pkt 3-5 w związku z art. 191 ust. 2 Konstytucji).

2. W rozpatrywanej sprawie z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego wystąpiła Naczelna Rada Lekarska. Wnioskodawca – stosownie do art. 48 ust. 2 pkt 1 u.o.t.p. TK – dołączył do wniosku uchwałę Nr 22/17/VII z 15 grudnia 2017 r.

Trybunał ustalił, że uchwała Naczelnej Rady Lekarskiej została podjęta przez ogólnokrajową władzę organizacji zawodowej (art. 191 ust. 1 pkt 4 Konstytucji) i wyraża wolę wystąpienia z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego (§ 1). Uchwała określa ponadto przedmiot i wzorce kontroli (§ 1), które są tożsame z zakresem zaskarżenia wyznaczonym w złożonym wniosku. Wskazuje także pełnomocnika do reprezentowania Naczelnej Rady Lekarskiej w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym (§ 2).

W związku z powyższym Trybunał stwierdza, że wniosek o zbadanie konstytucyjności zakwestionowanych przepisów rozporządzenia pochodzi od uprawnionego podmiotu (art. 191 ust. 1 pkt 4 Konstytucji).

3. W myśl art. 191 ust. 2 Konstytucji ogólnokrajowe władze organizacji zawodowych są uprawnione do inicjowania abstrakcyjnej kontroli norm, jeżeli kwestionowany przez nie akt normatywny dotyczy spraw objętych ich zakresem działania. Co istotne, art. 48 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p. TK wymaga, aby wnioskodawca – powołując przepis prawa lub statutu – uzasadnił, że to właśnie kwestionowany akt normatywny lub jego część dotyczy spraw objętych zakresem jego działania.

Wykonując powyższy przepis u.o.t.p. TK, wnioskodawca wskazał na art. 17 ust. 1 Konstytucji, który stanowi, że w drodze ustawy można tworzyć samorządy zawodowe, reprezentujące zawody zaufania publicznego i sprawujące pieczę nad należytym ich wykonywaniem w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony. Legitymacja wnioskodawcy wynika także z art. 2 ust. 2 w związku z art. 5 pkt 12 i 14 oraz art. 39 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich (Dz. U. z 2018 r. poz. 168, ze zm.). Przepisy te zobowiązują bowiem wnioskodawcę do ochrony indywidualnych i zbiorowych interesów zawodowych członków samorządu lekarzy.

Wnioskodawca zakwestionował § 1 i 2 rozporządzenia wraz z załącznikami nr 1 i 2. Określają one odpowiednio wysokość zasadniczego wynagrodzenia miesięcznego lekarza i lekarza dentystry, odbywającego specjalizację w ramach rezydentury, zakwalifikowanego do jej odbywania w pierwszym postępowaniu kwalifikacyjnym w 2017 r. (jak też we wcześniejszych postępowaniach kwalifikacyjnych) a także w drugim postępowaniu kwalifikacyjnym w 2017 r. oraz w kolejnych.

Naczelna Rada Lekarska skarży powyższe przepisy w zakresie, w jakim „różnicują wysokość zasadniczego wynagrodzenia miesięcznego lekarzy i lekarzy dentystrów odbywających specjalizację w ramach rezydentury w zależności od postępowania kwalifikacyjnego, w którym lekarz został zakwalifikowany do odbywania specjalizacji”.

W ocenie Trybunału, skoro zakwestionowane we wniosku § 1 i 2 rozporządzenia wraz z załącznikami nr 1 i 2 kształtują wysokość miesięcznego wynagrodzenia członków samorządu zawodowego lekarzy i lekarzy dentystrów, a jednym z obowiązków wnioskodawcy jest ochrona interesów jego członków, to należy uznać, że wykonał on obowiązek wynikający z art. 48 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p. TK.

4. Trybunał ustalił, że wnioskodawca prawidłowo określił przedmiot oraz wzorce kontroli, a także prawidłowo uzasadnił sformułowane we wniosku zarzuty (art. 47 ust. 1 pkt 4-6 i ust. 2 u.o.t.p. TK).

5. W tym stanie rzeczy Trybunał stwierdza, że skoro złożony wniosek spełnia wymagania przewidziane w u.o.t.p. TK, a nie zachodzą okoliczności określone w art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p. TK, to – na podstawie art. 61 ust. 2 u.o.t.p. TK – należało postanowić jak w sentencji.